

skal finde Sted, forinden Barnet paabegynder Skolegang, uanset at Barnet ikke er fyldt 7 Aar.

Saafernt Bestemmelsen i nærværende Paragrafs 3. Stk. ophøjes til Lov, er det Hensigten at instruere de paagældende Embedslæger om, at de ved en Ansøgers personlige Fremmøde vil have at foreholde den paagældende Vaccinationens forebyggende Betydning og de Følger, som en Fritagelse for Vaccination eventuelt vil kunne faa for det paagældende Barn. Fastholder Ansøgeren herefter sin Begæring om Fritagelse, vil Sundhedsstyrelsen efter Embedslægens Indberetning have at skønne over, om Begæringen er saaledes motiveret i Samvittighedsgrunde, indre Overbevisning eller paa anden Maade, saa de i Lovforslagets § 1 nævnte særlige Omstændigheder skønnes at foreligge.

Saalænge man af Hensyn til Samfundet som Helhed maa anse det for nødvendigt at opretholde Vaccinationen som almindelig forebyggende Foranstaltning, maa man imidlertid som en naturlig Følge heraf mene, at kun Personer, der er vaccineret, bør kunne erholde Ansættelse i Stillinger, der medfører saadan Berøring med Befolkningen, at denne i paakommende Tilfælde vilde kunne udsættes for Smittefare. En hertil sigtende Bestemmelse er derfor indsat i Paragraffens sidste Stykke.

ad § 2.

Med Hensyn til sidste Punktum i første Stykke skal bemærkes, at det er Hensigten, saafremt Forslaget ophøjes til Lov, at udstede en ny Anordning om den offentlige Vaccination til Afløsning af den nugældende Nr. 41 af 14. Marts 1871. Det er bl. a. Hensigten heri at bemyndige Sundheds-

styrelsen til under Forhold, hvor Udbredelse af Koppesmitte kan befrygtes, at paabyde Embedslægerne at lade afholde offentlig Vaccination og Revaccination.

Det er Hensigten, som forudsat i § 4 i Lov Nr. 72 af 1. April 1910 om Udvildelse af Statens Seruminstitut m. v., at nedlægge den kgl. Kokoppeindpodningsanstalt i København og overføre de Forpligtelser, der hidtil har paahvilet denne, til Statens Seruminstitut.

Ved Paragraffens 2. Stykke er det gjort til Pligt for Lægen af egen Drift at opsætte Vaccinationen, hvor Hensynet til Barnets Helbredstilstand kræver det.

ad § 3.

I Tilfælde, hvor Udbredelse af Kopper kan befrygtes, har man ment, at almindeligt Paabud om Vaccination bør kunne gives, ogsaa gældende for de Personer, der har erholdt Fritagelse for Vaccination i Henhold til § 1.

ad § 4.

Den i den nugældende Lov hjemlede Adgang til at tage Lymfe af de vaccine-rede Personer er ikke optaget i nærværende Lovforslag, idet man forlængst er ophørt med ved Vaccination af Mennesker at anvende Lymfe fra andre Mennesker. Der anvendes nu ved Vaccination kun Lymfe fra sunde Kalve, som er podet med Kopper.

ad § 8.

Man har ment at saavel den offentlige Vaccination som Revaccination burde være gratis. Dette er ogsaa i Overensstemmelse med § 16 i Embedslægeloven Nr. 87 af 21. April 1914.